



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Кзз 584/2016**  
**07.06.2016. године**  
**Београд**

**У ИМЕ НАРОДА**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.Ј., због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости: браниоца окривљеног, адвоката Н.С., окривљеног Б.Ј. и пуномоћника Привредног друштва „Г.“ АД В. - адвоката А.Т., поднетим против правноснажног решења Апелационог суда у Нишу Кж2 356/15 од 25.11.2015. године, у седници већа одржаној 07.06.2016. године, једногласно је, донео:

**ПРЕСУДУ**

**I ОДБИЈА СЕ**, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Ј. поднет против правноснажног решења Апелационог суда у Нишу Кж2 356/15 од 25.11.2015. године.

**II ОДБАЦУЈУ СЕ**, као недозвољени, захтеви за заштиту законитости: окривљеног Б.Ј. и пуномоћника Привредног друштва „Г.“ АД В., поднети против правноснажног решења Апелационог суда у Нишу Кж2 356/15 од 25.11.2015. године.

**Образложење**

Решењем Вишег суда у Врању ПОИ 2/14 од 16.05.2014. године усвојен је захтев Вишег јавног тужиоца ОИК 2/12 од 23.04.2014. године, прецизиран 09.05.2014. године, за привремено одузимање имовине за коју постоји основана сумња да је проистекла из кривичног дела које се на терет ставља окривљеном Б.Ј. из Ј. - злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, те је од окривљеног Б.Ј. из Ј., улица ..., рођеног ... године у селу Б., Општина В., држављанина ... привремено одузета имовина наведена у изреци решења у ставовима I, II и III.

Истим решењем је одлучено да привремено одузимање имовине из става I траје до доношења решења о захтеву за одузимање имовине, док се управљање привремено одузетом имовином поверава Дирекцији за управљање одузетом имовином.

Решењем Вишег суда у Врању Кв 256/14 од 27.04.2015. године усвојен је приговор окривљеног Б.Ј., његових бранилаца и пуномоћника Привривредног друштва „Г.“ АД К.Ф., те је укинута привремено одузимање имовине проистекле из кривичног дела одређено решењем Вишег суда у Врању ПОИ 2/14 од 16.05.2014. године.

Решењем Апелационог суда у Нишу Кж2 356/15 од 25.11.2015. године усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Врању преиначено је решење Вишег суда у Врању Кв 256/14 од 27.04.2015. године те је од окривљеног Б.Ј. из Ј. привремено одузета имовина проистекла из кривичног дела наведена у ставовима I, II и III.

Против наведеног решења Апелационог суда у Нишу Кж2 356/15 од 25.11.2015. године захтев за заштиту законитости су поднели:

- Бранилац окривљеног Б.Ј., адвокат Н.С., на основу члана 482. став 1. и члана 483. став 1. и 2. ЗКП због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и 9) ЗКП, повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП и повреда одредаба члана 25. и 26. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела све у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1), став 2. и став 4. ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да поднети захтев усвоји и побијано решење преиначи тако што ће одбити захтев за привремено одузимање имовине проистекле из кривичног дела или да исто укине и предмет врати на поновно одлучивање Апелационом суду у Нишу;

- Окривљени Б.Ј., лично, због повреде одредбе члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и члана 441. став 3. ЗКП, све у вези са одредбом члана 485. ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и преиначи побијано решење тако што ће одбити као неосновану жалбу Вишег јавног тужиоца у Врању и потврдити решење Вишег суда у Врању Кв 256/14 од 27.04.2015. године у целини или да побијано решење укине и предмет врати Апелационом суду у Нишу на поновно одлучивање по жалби Вишег јавног тужиоца и то пред потпуно измењеним већем Апелационог суда у Нишу и

- Пуномоћник привредног друштва „Г.“ АД В. - адвокат А.Т., због повреде закона - одредбе 438. став 1. тачка 9) ЗКП и члана 441. став 3. ЗКП све у вези са одредбом члана 485. ЗКП.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерака захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног Б.Ј., налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Ј., адвоката Н.С. је неоснован.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног, адвоката Н.С., нумерички се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и тачка 9) ЗКП, те повреду кривичног закона из члан 439. тачка 2) и тачка 3) ЗКП, збирним наводима да је побијаним незаконитим решењем учињена груба повреда одредбе члана 25. и 26. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела. По ставу одбране, погрешан је и нетачан закључак суда да је знатна имовина коју поседује окривљени у очигледној несразмери са његовим законитим приходима, с`обзиром на то да је исти у потпуној супротности са чињеницама и доказима утврђеним у поступку финансијске истраге и поступку привременог одузимања имовине. У захтеву се излаже сопствена детаљна анализа прихода окривљеног као физичког лица и власника привредних субјеката и чланова његове уже породице, те закључује да нису били испуњени кумулативни услови из члана 25. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела и то пре свега због непостојања основане сумње да је предметна имовина проистекла из кривичног дела. Одбрана налази да суд погрешно тумачи и примењује одредбе члана 28. и члана 26. став 1. и став 3. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела за које одредбе се затим даје сопствено тумачење.

Међутим, Врховни касациони суд је ове наводе у захтеву браниоца окривљеног Б.Ј. оценио као неосноване. Наиме, правноснажном одлуком Апелационог суда у Нишу Кж2 356/15 од 25.11.2015. године је правилно од окривљеног Б.Ј., против кога се води кривични поступак за кривично дело против привреде односно кривично дело злоупотреба одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, као власника имовине, привремено одузета предметна имовина означена у изреци побијаног решења. Побијана одлука је заснована на доказима изведеним у законито спроведеном поступку, при чему је, између осталог, цењена висина прихода коју су окривљени и његова ужа породица остварили као и вредност имовине коју окривљени поседује, те и по налажењу Врховног касационог суда донет правилан закључак да постоји очигледна несразмера између вредности имовине и законитих прихода окривљеног и његове уже породице, односно да постоји основана сумња да је наведена имовина која је предмет привременог одузимања проистекла из кривичног дела. Дакле, Врховни касациони суд је нашао да побијаним правноснажним решењем није повређена одредба члана 441. став 3. ЗКП, на коју се суштински, без нумеричког означавања, указује изнетим наводима у захтеву браниоца окривљеног Б.Ј.

Такође поднетим захтевом се указује на, по ставу одбране, грубо кршење одредбе члана 26. став 1. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела који прописује да решење о привременом одузимању мора да садржи између осталог „податке о врсти и вредности имовине која се одузима, а што побијано решење у тачки II и III не садржи.

Врховни касациони суд ове наводе у захтеву оцењује као неосноване јер су побројане некретнине - имовина, чије привремено одузимање је одређено побијаним решењем детаљно описане навођењем адреса; њихове површине изражене у метрима квадратним; катастарске општине; броја катастарске парцеле

и броја земљишнокњижног улошка у коме су уписане у евиденцију о непокретности. Означавање предметних некретнина, на наведени начин, свакако представља индивидуализацију имовине која се привремено одузима од власника - окривљеног, односно представља прецизно и јасно опредељење предмета привременог одузимања, у побијаном решењу, у смислу одредбе члана 26. став 1. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела.

Захтев за заштиту законитости окривљеног Б.Ј., поднет лично и захтев за заштиту законитости пуномоћника Привредног друштва „Г.“ АД В., адвоката А.Т. су недозвољени.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом члана 483. став 3. ЗКП, предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Из изнетих законских одредби, јасно произлази да окривљени лично, те пуномоћник привредног друштва, нису овлашћени да поднесу овај ванредни правни лек - захтев за заштиту законитости, те је Врховни касациони суд нашао да су исти недозвољени, из ког разлога су одбачени у ставу II изреке ове пресуде.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је поступајући на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП, те члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник,  
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,  
Драгиша Ђорђевић, с.р.